

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 46/2022
03.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1462/21 од 27.12.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 371/20 од 14.10.2020. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 96/20 од 14.01.2021. године, у седници већа одржаној 03.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1462/21 од 27.12.2021. године, као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Основног суда у Пожаревцу К 371/20 од 14.10.2020. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 96/20 од 14.01.2021. године, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 371/20 од 14.10.2020. године, на основу члана 423. тачка 1.ЗКП, окривљени АА из ... ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 96/20 од 14.01.2021. године, жалба Основног јавног тужиоца у Пожаревцу је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда Основног суда у Пожаревцу К 371/20 од 14.10.2020. године је потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 371/20 од 14.10.2020. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 96/20 од 14.01.2021. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 1462/21 од

27.12.2021. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити поднети захтев за заштиту законитости и утврдити да је наведеним правноснажним пресудама, повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Зорану Рупару, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву истиче да су првостепени и другостепени суд доношењем побијаних пресуда учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер су на правилно утврђено чињенично стање погрешно применили кривични закон у погледу питања да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, на који начин је повређен закон у корист окривљеног.

Основано се у захтеву истиче да је пресудом Основног суда у Пожаревцу К 371/20 од 14.10.2020. године и пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 96/20 од 14.01.2021. године, повређен закон у корист окривљеног АА у смислу члана 439. тачка 1) ЗКП, јер је суд описане радње погрешно оценио као прекршај из члана 48. став 1. тачка 8) Закона о оружју и муницији, а не као кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика.

Из образложења побијане првостепене пресуде произилази да је суд правилно утврдио да је окривљени у свом домаћинству држао предметно оружје – ловачку пушку марке „Црвена застава“ серијског броја ..., за чије држање није имао одобрење издато од стране надлежног органа. Истовремено, првостепени суд закључује да описане радње које је предузео окривљени не садрже законска обележја кривичног дела из члана 348. став 1. Кривичног законика, већ да је у конкретном случају окривљени поступао супротно одредби члана 32. став 2. Закона о оружју и муницији, којим се прописује руковање и давање оружја на послугу и супротно одредби члана 2. став 1. Правилника о поступку давања оружја на послугу, чиме се по оцени суда стичу елементи прекршаја из члана 48. став 1. тачка 8) Закона о оружју и муницији, јер је окривљени извршио послугу предметног оружја – ловачке пушке.

Овакав закључак првостепеног суда, по оцени Врховног касационог суда, не може бити прихваћен, из следећих разлога:

Одредбом члана 3. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији („Службени гласник РС“, број 20/2015, 10/2019 и 20/2020) је прописано да ватрено оружје јесте оно оружје које, под притиском барутних гасова, из цеви избацује пројектил, док је тачком 16) истог члана прописано да ловачко оружје јесте дуго ватрено оружје и оружје са тетивом или опругом, којима је дозвољен лов.

Одредбом члана 4. тачка 2) Закона о оружју и муницији прописано је да оружје Б категорије представља свако ватрено оружје, док је одредбом члана 5. став 2. истог закона, прописано да се оружје из категорије Б може набављати, држати и носити - на основу исправе надлежног органа.

Одредбом члана 16. став 5. Закона о оружју и муницији прописано је да се оружни лист за држање и ношење оружја издаје за ловачко и спортско оружје.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о поступку давања оружја на послугу („Службени гласник РС“, број 95 од 20. новембра 2015. године) прописано је да власник регистрованог ловачког оружја (послугодавац) у току лова може дати другом ловцу своје регистровано ловачко оружје на послугу, уколико ловац који узима оружје на послугу (послугопримац) поседује оружни лист за ту врсту оружја, а ставом 2. истог члана наведеног правилника, прописано је да послугодавац или његов овлашћени представник мора бити присутан за време трајања послуге, док је одредбом члана 2. став 4. Правилника прописано да се регистровано ловачко оружје може дати на послугу без присуства послугодавца за време трајања послуге, уз претходну пријаву надлежном органу.

Из списка предмета, произилази да је окривљени у својој кући држао ловачку пушку (која представља ватрено оружје у смислу цитираних прописа), за коју није имао дозволу за држање издату од надлежног органа, а која је неопходна сагласно цитираној одредби члана 5. став 2. Закона о оружју и муницији и која се издаје за конкретно оружје, са тачним назначењем марке, калибра и серијског броја оружја. Из списка такође произилази, да је окривљени држао ловачку пушку која је регистрована на име другог лица, за коју није имао оружни лист, нити је држање исте пријављено надлежном органу.

Описане радње које је окривљени предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, будући да је окривљени неовлашћено држао ловачку пушку за коју није имао оружни лист и тиме је остварио сва битна обележја наведеног кривичног дела из члана 348. став 1. Кривичног законика. Околност да је оружни лист за наведену ловачку пушку поседовао таст окривљеног, као и околност да је окривљени имао усмено одобрење од власника, за држање другог ловачког оружја, није од утицаја на правну квалификацију у конкретном случају, с обзиром да се одредба члана 32. став 3. Закона о оружју и муницији не може применити на окривљеног, па тиме ни одредба члана 48. став 1. тачка 8) истог закона, јер је окривљени држао ловачку пушку која је регистрована на име другог лица, за коју није имао оружни лист, нити је држање исте пријавио надлежном органу.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да се противправност као елемент бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика управо огледа у чињеници да је окривљени поступао противно цитираним одредбама Закона о оружју и муницији, јер за држање предметне пушке није имао одобрење надлежног органа.

Како је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио кривични закон у погледу оцене да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, у смислу одредбе члана 439 тачка 1) Законика о кривичном поступку, а наведена повреда није отклоњена ни другостепеном одлуком Вишег суда у Пожаревцу Кж1 96/20 од 14.01.2021.године, на шта се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд, поднети захтев Републичког јавног тужиоца, усвојио као основан и утврдио да је правноснажном пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 96/20 од 14.01.2021. године повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**